

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Thư giảng dạy

Gốc Rễ Của Chủ Nghĩa Bài Do Thái

Thư giảng dạy
bởi Derek Prince

Một sử gia Công giáo La-Mã đã đưa ra một đúc kết ngắn gọn mà sống động về 2,300 năm lịch sử của chủ nghĩa bài Do Thái.

> Khi sử gia này nhìn lại những ghi chép của mình về hàng nghìn năm lịch sử kinh hoàng của chủ nghĩa bài Do Thái, ông phải đưa ra một kết luận không thể chối cãi được rằng: chủ nghĩa bài Do Thái là sự hận thù dai dẳng và sâu sắc nhất trong lịch sử nhân loại. Tại một thời điểm nào đó, những sự hận thù khác có thể vượt qua nó về mức độ, nhưng tất cả những sự hận thù ấy đều đã hoặc hiện nay đã bắt đầu được xếp vào vị trí đúng đắn, phù hợp trong sự lãng quên của lịch sử.

Còn sự hận thù nào khác kéo dài đến hai mươi ba thế kỷ và nó thậm chí vẫn còn tồn tại sau cuộc diệt chủng xảy ra với hơn sáu triệu con người là nạn nhân trong thế kỷ thứ hai mươi ba, chỉ để cho thấy rằng bản thân sự hận thù ấy vẫn còn vẹn nguyên và tiềm tàng trong nhiều năm sau nữa? Khi được nhìn nhận một cách tổng thể, mức độ quan trọng của những ghi chép này đòi hỏi phải có một lời giải thích. Sự hận thù không dứt và sự đàn áp dai dẳng này đã được hình thành như thế nào? Thực chất thì sự hận thù và đàn áp này là gì? Ai hoặc điều gì phải chịu trách nhiệm về sự hận thù và đàn áp ấy?

Sử gia này tiếp tục đưa ra giải thích của riêng mình về chủ nghĩa bài Do Thái. Những nhận xét của ông giúp soi sáng và có ích, nhưng theo tôi, những nhận xét ấy không cung ứng một sự giải thích đầy đủ.

Qua nhiều năm, tôi đã nghe người ta giải thích chủ nghĩa bài Do Thái dựa trên các góc độ khác nhau: thần học, triết học, xã hội học, kinh tế học. Nhưng không có cách giải thích nào là đầy đủ. Năm 1946 tôi đã thảo luận vấn đề này với thầy dạy tiếng Do Thái đầu tiên của tôi, thầy Ben Zion Segal, cũng là thư ký của Trường Đại học Do Thái mới được thành lập, trường này lúc đó tọa lạc tại Đỉnh Scopus, Jerusalem. Thầy Segal tin rằng về căn bản, chủ nghĩa bài Do Thái là

© 1995 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

vấn đề thuộc phạm trù xã hội học: người Do Thái luôn luôn là một dân tộc thiểu số xa lạ với một nền văn hóa đặc trưng riêng biệt, nền văn hóa này không hòa hợp với nền văn hóa của các quốc gia ngoại bang nơi họ cư trú. Một khi dân Do Thái có được nhà nước của riêng họ, và điều này đã trở thành hiện thực hai năm sau đó, thì nhà nước Do Thái sẽ giải quyết được nguyên nhân căn bản của chủ nghĩa bài Do Thái.

Tôi đã trả lời: Nếu như thầy nói đúng, rằng nguyên nhân căn bản của chủ nghĩa bài Do Thái là thuộc về phạm trù xã hội, vậy thì sự thành lập của nhà nước Do Thái nên tiến một bước dài trong việc giải quyết vấn đề này. Nhưng nếu như nguyên nhân căn bản của chủ nghĩa bài Do Thái là vấn đề thuộc linh như điều tôi tin, thì sự thành lập của nhà nước Do Thái không những không giải quyết được vấn đề, mà còn làm trầm trọng thêm vấn đề bằng cách đưa ra một tâm điểm rõ ràng: đó chính là sự thành lập nhà nước Do Thái mới. Giờ đây nhìn lại gần 50 năm, tôi rất tiếc phải nói rằng tôi tin lịch sử đã chứng minh mình nói đúng. Sự thành lập của Nhà nước Y-sơ-ra-ên chỉ đơn thuần mang đến một cái tên đúng đắn hơn về mặt chính trị, chủ nghĩa chống Do Thái phục quốc, thay cho chủ nghĩa bài Do Thái. Nếu có điều gì khác xảy ra, thì đó chính là sự hiểm ác đã gia tăng. Mặc dù tôi đã đúng khi xác định nguyên nhân căn bản của chủ nghĩa bài Do Thái là vấn đề thuộc về thuộc linh, nhưng tôi không cảm thấy mình đã tìm được gốc rễ của vấn đề. Tuy nhiên, gần đây, mặc dù không có ý định tìm kiếm, tôi đã hai lần nhận được sự linh cảm từ Thánh Kinh. Tôi tin rằng những linh cảm ấy đã truy đến tận gốc rễ của chủ nghĩa bài Do Thái.

Khi tôi đang giảng tại hội thánh địa phương của chúng tôi ở Jerusalem, tôi khá bất ngờ khi nghe chính mình giảng rằng, chủ nghĩa bài Do Thái có thể được tóm gọn trong một từ Mê-si-al! Chính lúc đó tôi hiểu rằng ngay từ lúc ban đầu chủ nghĩa bài Do Thái bắt nguồn từ Sa-tan, kẻ bị thúc đẩy để hành động bởi hắn biết rằng Đấng chiến thắng hắn, là Đấng Mê-si-a, Đấng ấy sẽ đến thông qua một dân tộc đã được Đức Chúa Trời chuẩn bị một cách đặc biệt. Dân tộc này có một đặc điểm nổi bật: Đấng Mê-si-a có thể là tấm gương về sự vâng phục đối với cha mẹ trên đất của Ngài mà không làm ô danh Cha thiên thượng bằng bất cứ hình thức thờ lạy hình tượng nào. Được khuôn nắn bởi Đức Chúa Trời qua nhiều thế kỷ, chỉ một mình dân Do Thái đáp ứng được yêu cầu này.

Rồi tôi nhận ra làm thế nào mà từ khi khai sinh nhà nước Y-sơ-ra-ên trở đi, Sa-tan đã không ngừng tìm cách thực hiện hai điều: dụ dỗ dân Y-sơ-ra-ên rơi vào sự thờ lạy hình tượng, và nếu không làm được điều này, thì hắn tiến đến nỗ lực tiêu diệt hoàn toàn dân tộc Y-sơ-ra-ên. Sa-tan nỗ lực cám dỗ Y-sơ-ra-ên rơi vào sự thờ lạy hình tượng là điều liên tục xảy ra trong lịch sử của đất nước này.

Lịch sử cũng ghi nhận hai nỗ lực chính của Satan để tiêu diệt đất nước Y-sơ-ra-ên. Tại Ai Cập, Pha-ra-ôn ra lệnh giết chết tất cả những em bé trai. Nếu điều này được thực hiện, Y-sơ-ra-ên sẽ bị tận diệt một cách hiệu quả. Sau đó, Ha-man tiến rất gần đến việc hoàn tất việc ra chiếu chỉ để tận diệt mọi người Do Thái tại đế quốc Ba Tư, tức là mọi người Do Thái còn sống vào lúc đó. Vào thế kỷ thứ hai trước Công Nguyên, Antiochus Epiphane, kẻ độc tài người Syria, đã dùng vũ lực để buộc người Do Thái từ bỏ số phận độc nhất của họ với tư cách là một quốc gia và hòa nhập vào nền văn hóa thờ lạy hình tượng của đế chế Hy Lạp xung quanh. Chỉ có sự phản kháng can đảm của Maccabees mới làm thất bại nỗ lực của ông ta và đảm bảo rằng một thế kỷ rưỡi sau, có một quốc gia Do Thái mà Chúa Giê-xu có thể được sinh ra tại đó với tư cách là Đấng Mê-si-a.

Thông qua sự chết hy sinh của mình trên thập tự, Chúa Giê-xu hoàn tất mục đích của Ngài khi đến thế gian. Là đại diện của Y-sơ-ra-ên và của tất cả các nước, Ngài thỏa mãn những đòi hỏi về sự công chính của Đức Chúa Trời thay cho chúng ta và do đó vô hiệu hóa mọi lời công bố của Sa-tan chống lại chúng ta. Bằng điều này, Ngài khiến Satan thất bại hoàn toàn, vĩnh viễn, không thể thoái lui. Tuy nhiên, toàn bộ thành quả của chiến thắng này sẽ chỉ trở nên trọn vẹn vào lúc Chúa Giê-xu tái lâm. Sa-tan, kẻ chú ý đến lời tiên tri trong Kinh Thánh hơn nhiều người rao giảng, hoàn toàn nhận thức được tất cả những điều này. Cho đến khi Chúa Giê-xu trở lại, Sa-tan biết rằng hắn sẽ vẫn tự do tiếp tục mọi hoạt động gian ác của mình và thể hiện mình là chúa của đời này (2 Cô-rinh-tô 4:4).

Do đó, có một sự kiện mà Sa-tan sợ hãi hơn tất cả những sự kiện khác và hắn chống lại sự kiện ấy bằng mọi cách trong quyền hạn của mình: đó là sự kiện Chúa Giê-xu trở lại trong quyền năng và trong vinh hiển để thiết lập vương quốc của Ngài và trục xuất Sa-tan ra khỏi đất. Sự chống đối của Sa-tan đối với sự trở lại của Chúa Giê-xu là thế lực vô hình đằng sau nhiều xung đột và áp lực trong tình hình thế giới đương đại.

Trong những bài giảng tiên tri cuối cùng của mình tại Jerusalem, Chúa Giê-xu đã xác định chính xác hai sự kiện xảy ra trước khi Ngài trở lại. Trong Ma-thi-ơ 24:14 Ngài phán rằng:

> Tin Lành về vương quốc Đức Chúa Trời sẽ được rao giảng khắp đất để làm chứng cho muôn dân; bấy giờ, sự cuối cùng sẽ đến.

Khi kết thúc chức vụ trên đất, Chúa Giê-xu giao cho môn đồ Ngài một mạng lệnh rõ ràng: "Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người..." (Mác 16:15).

> "Vậy, hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta..." (Ma-thi-ơ 28:19).

Chúa Giê-xu chưa bao giờ hủy bỏ mạng lệnh này. Nó vẫn còn hiệu lực. Ngài sẽ không trở lại cho đến khi môn đồ Ngài thực hiện mạng lệnh này. Sa-tan vì vậy sử dụng mọi cách trong khả năng của hắn để khiến Hội Thánh không thể hoàn thành nhiệm vụ của mình. Hội Thánh càng trì hoãn bao lâu, Sa-tan càng được tự do bấy lâu.

Tuy nhiên, ngay trước đó, trong Ma-thi-ơ 23:38-39, Chúa Giê-xu phán với dân Do Thái tại Jerusalem rằng: Nầy, nhà các ngươi [tức là đền thờ] sẽ bị hoang phế! Vì Ta bảo các ngươi, các ngươi sẽ không thấy Ta nữa, cho đến lúc các ngươi nói: 'Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến!'"

Cách mà Chúa chuẩn bị tấm lòng người Do Thái cho điều này được dự đoán trong Xa- cha-ri 12:10 "Ta sẽ đổ thần ân điển và nài xin trên nhà Đa-vít và trên cư dân Giê-ru-sa-lem. Chúng sẽ nhìn xem Ta là Đấng chúng đã đâm, rồi chúng sẽ than khóc Ngài như người ta than khóc đứa con một, và sẽ thương tiếc Ngài như người ta thương tiếc con đầu lòng." Hãy lưu ý rằng chính Chúa đang nói ở ngôi thứ nhất, dù vậy Ngài nói Ta là Đấng chúng nó đã đâm.

Chúa Thánh Linh sẽ vận hành một cách siêu nhiên trong lòng người Do Thái để mang đến một sự mặc khải về Đấng Mê-si-a của họ và mang đến sự ăn năn thống khổ vì đã khước từ và đóng đinh Ngài. Dù vậy, hãy lưu ý rằng sự mô tả này đặc biệt đề cập đến nhà Đa-vít và cư dân tại Jerusalem. Việc người Do Thái khôi phục lại đất đai và thành Jerusalem của họ là một bước khởi đầu cần thiết. Sa-tan sẽ không thể nào hoàn toàn bị đánh bại cho đến khi điều này xảy ra.

Vậy thì, đây là điều kiện thứ hai cần được thỏa đáp trước khi Chúa Giê-xu trở lại: người Do Thái phải được tề tựu trên mảnh đất của họ và tại thành Jerusalem, và lòng họ phải được chuẩn bị để nhận biết rằng Chúa Giê-xu chính là Đấng Mê-si-a. Giống như việc Chúa Giê-xu đến lần thứ nhất thông qua dân Do Thái chắc chắn thể nào thì việc Ngài trở lại với dân Do Thái lần thứ hai cũng chắc chắn thể ấy.

Nhận thức này đem lại cho tôi cái nhìn hoàn toàn mới mẻ về sự xôn xao và bối rối liên quan đến tình hình tại Y-sơ-ra-ên. Truyền thông toàn cầu, Liên hợp quốc và các chính phủ quyền lực nhất thế giới gần như hằng ngày đều tập trung vào một dải đất nhỏ bé ở cuối phía đông Địa Trung Hải, là dải đất với dân số năm triệu người và có độ lớn bằng khoảng xứ Wales hoặc tiểu bang New Hampshire. Còn điều gì khác có thể giải thích được sự tập trung ấy? Không có sự giải thích thông thường, hoặc sự giải thích dựa trên góc độ chính trị nào cho việc các lực lượng toàn cầu tập trung vào một tình thế và một dân tộc vốn vẫn được xem là tầm thường.

Tôi cũng đã hiểu dưới một ánh sáng mới về sự mặc khải rõ ràng rằng vào thời điểm kết thúc thời đại này, Đức Chúa Trời sẽ phán xét muôn dân dựa trên thái độ của họ đối với việc quy tụ dân Y-sơ-ra-ên về vùng đất của chính họ:

> Vì nầy, trong những ngày ấy, là thời kỳ mà Ta sẽ đem những người bị lưu đày của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem trở về, thì Ta sẽ tập trung tất cả các nước lại và đem chúng xuống thung lũng Giô-sa-phát. Tại đó, Ta sẽ vì dân Ta và sản nghiệp Ta là Y-sơ-ra-ên mà phán xét chúng, vì chúng đã làm cho dân Ta tan tác giữa các dân tộc.

Ngụ ý của những mặc khải này rất sâu xa và đáng sợ. Thái độ của chúng ta đối với sự trở lại của Chúa Giê-xu được bày tỏ qua hai điều: mối quan tâm của chúng ta đối với việc truyền bá phúc âm cho toàn thế giới và mối quan tâm của chúng ta đối với việc tái thiết lập của người Do Thái trên đất của họ. Nếu chúng ta thờ ơ đối với vấn đề truyền bá phúc âm cho toàn thế giới, thì dầu thừa nhận hay không, chúng ta thực ra đang thờ ơ với sự trở lại của Chúa Giê-xu.

Có lẽ nhiều Cơ đốc nhân ít nhất sẽ hô hào về việc phải cấp bách rao truyền phúc âm cho thế giới, nhưng họ vẫn còn mù mờ về tầm quan trọng của việc khôi phục Y-sơ-ra-ên. Tuy nhiên, cả hai vấn đề này đều là chủ đề chính trong những phần Kinh Thánh tiên tri và là chủ đề chính trong lời dạy của chính Chúa Giê-xu.

Khôi phục Y-sơ-ra-ên là vấn đề sâu xa hơn khả năng mà thần học hoặc sự hiểu biết tâm trí có thể giải thích. Suy cho cùng, đây là vấn đề tâm linh. Linh chống lại sự tái thiết lập của Y-sơ-ra-ên cũng là linh chống lại sự trở lại của Chúa Giê-xu. Mặc dù linh ấy có thể ngụy trang, nhưng đó chính là linh của Sa-tan.

Đối diện với những vấn đề rõ ràng này của Kinh Thánh, mỗi người chúng ta cần tự đặt cho mình một câu hỏi mang tính quyết định: Tôi có chân thành cam kết rằng bằng mọi phương cách hợp pháp, tôi sẽ hỗ trợ cho việc truyền bá phúc âm ra toàn thế giới và việc Y-sơ-ra-ên tái thiết lập đất nước trên mảnh đất của họ? Câu trả lời chúng ta đưa ra sẽ

bày tỏ thái độ của chúng ta đối với việc trở lại của Chúa Giê-xu.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L008-100-VIE
Cập nhật lần cuối: 10 Oct 2026
Trang web: Derekprince.com/vi/resources

